

Encsi Jezíš Ťa miluje Jézus szeret téged

„A prišli k nemu mnohé zástupy majúc so sebou chromých, slepých, nemých, zmrzačených a mnoho inakších a hŕdzali ich k nohám Ježišovým, a uzdravoval ich, takže sa divily zŕstupy vidiac, že nemŕ hovoria, zmrzačenŕ sŕ zdravŕ, chromŕ chodia, a slepŕ vidia, a oslavovali Boha Izraelovho.“

Mt.15,30-31

Iste sme už všetci mnohokrát poculi, že clovek nedokáže cloveka zachrániť, ani oslobodiť, ani uzdraviť, ba ani mu dať nový život. To dokáže urobiť len Jeden Jediný a to je náš Pán, Ježiš Kristus. Tak ako to vtedy nedokázali ani Jeho uceníci, ktorí samotní boli veľakrát svedkami rôznych zázrakov, a predsa nemali toľko moci v sebe, aby dokázali cloveka oslobodiť spod nadvlády diabla a jeho sluhov. Ako napríklad v príbehu nešťastného otca z Evanjelia sv. Marka, ktorého syna, nemého a hluchého, mal v moci zlý duch a uceníci ho nemohli vyhnúť a tak chlapcovi pomôcť (Mar.9,14-27). Vtedy im sám Ježiš povedal, čo majú robiť: priviesť ho k Nemu. („Priviedte ho ku mne!“-Mar.9,19) A On mládencovi pomohol, zachránil ho, vyhnal hnusného démona z jeho života, dal mu nový, slobodný život a odovzdal ho zdravého jeho otcovi, ktorý mal urobiť len jedno - veriť, aby mu bolo všetko možné! (Mar.9,23)

Pastor káže v Encsi

Tento príbeh spolu s ďalšími život prinášajúcimi slovami z Božieho slova, sme mohli pocuť v pastorevej kázni, ktorá odznela na tohtoročnej evanjelizacnej misii v maďarskom Encsi nedaleko od našich hraníc.

Držiac sa Pánových slov: „**priviedte ku mne**“ každého, kto potrebuje oslobodenie, odpustenie hriechov, uzdravenie, prosperitu, kto túži po novom živote už tu na zemi a po vecnom živote, ktorý príde po skončení našej pozemskej púte, (Mar.9,19); a tiež vieme, že „**Viera je z počutia a počutie skrze Slovo Božie.**“ (Rim.10,17), preto vyrážame do ulíc, kultúrnych domov, divadelných sál nielen v našich slovenských mestách, ale i v mestách a

mesteckách v blízkom okolí za hranicami našej krajiny. Prostredníctvom misijných ťažení prinášame ľuďom kázané **Božie slovo, aby ho počuli**, aby uverili Bohu, ktorý vo svojom Slove hovorí, že majú právo, ba nárok byť slobodní, zdraví, spasení, žiť v radosť i v hojnosti už tu na zemi a mať aj vecný život. A tých, ktorí prídu na takéto akcie, vlastne priviedieme k nášmu Pánovi- Ježišovi Kristovi, aby im pomohol a zachránil ich. Pretože len jedno je dôležité – prísť k Ježišovi, ktorý za to nič nechce, žiaden úplatok, žiadny „revanš“, chce len jedno- vieru: VER! Vtedy, ak clovek uverí, môže Ježiš zasiahnuť do jeho života, všetko zmeniť, odstrániť hriech a jeho dôsledky zo

"Sárga virág lent a réten" - spievali Chvály v ma arskom jazyku

života cloveka, umyt ho dobiela ako sneh, uzdravit srdce, ducha, dušu i telo. Staci verit Jeho Slovu!

Rok po misii v Miskolci sme v piatok 10.2.2006 prišli na územie nášho susedného štátu, tentoraz do Encsu, do objednanej sály v Kultúrnom dome. Mali sme v srdciach túžbu priniesť tunajším ludom mocné, pôsobiace Slovo Božie, šíriť hlas evanjelia, vydat im svedectvo o zázrakoch, o zásahoch Božej moci v našich životoch. Pripravili sme sa ako vždy dôkladne na nastávajúce misijné taženie - modlitbami, novým programom chvál v maarskom jazyku, zabezpečením miestností, vybavením ubytovania, keďže sme plánovali dvojdňovú akciu spojenú s návštevou biblického múzea na druhý den, vybrali sme si dovolenky v práci a pripravili sme pre nich i novucické zimné číslo magazínu - letáčku v ich rodnom jazyku Hit hangja - Hlas viery s vloženým namalovaným obrázkom z rúk nášho brata, akad. maliara Viktora. Čakali sme plnú sálu v domnení, že ludia sú hladní po dobrých veciach od Pána, túžia po uzdravení, po odpustení, po hojnosti, ktorú im môže darovať jedine Boh. Očakávali sme mnohé zástupy, ktoré by priniesli so sebou chorých, slabých, smutných a nešťastných priateľov ci blízkych (lebo ich je bez Ježiša vo svete neúrekom) tam, kde bude prítomný Ježiš so svojou mocou, aby im pomohol. Tak isto, ako to robili zástupy v casoch nášho

Pána - v úvodnom citáte. To, že bude na akcii Pán prítomný, že budú zázraky, oslava i chvály, to sa mohli všetci dozvediet z plagátov, ktoré naši bratia vo svojom volnom case a po nociach vylepili po celom mestecku a okolí. Ale obyvatelia Encsu záujem nemali, ani o zázraky, ani o uzdravenie, ani o znejúce Slovo Božie, nechceli pocut slová, že Ježiš ich miluje, ktoré tu odzneli niekoľkokrát počas celého vecera, a to v niekoľkých jazykoch. No predsa len sme sa pomodlili a vypýtali sme si od Pána aspon jedného poslucháca, ktorý by si prišiel sadnúť do sály a pocúvať, lebo i pre toho jedného sme stále hotoví prísť a

hlásat radostnú zvest evanjelia.

V pastorovom kázaní sme poculi aj to, že treba mať očakávania, no nie „velké oci“. Máme byť vždy pripravení, hotoví do práce i na tomto poli Pánovej vinice a nebyť sklamaní, nelámať si hlavu nad ich neverou, nenechať sa otráviť, znechutiť, ale ísť ďalej. A my pôjdeme! **„Budeme sem chodiť, budeme hlásat Evanjelium i v Maarsku a bude prijaté!“**, znelo vecer v sále. Mali sme krásny cas, bolo nám tam fajn, chválili sme Pána, poculi povzbudivú kázen v našom jazyku počas nádherného zhromaždenia niekoľko kilometrov od nášho mesta. Nemali sme co byť smutní z toho, že Encsania neprišli, i keď sme im chceli poslúžiť, ved i nášho Pána v Jeho casoch na mnohých miestach „ignorovali“, nechceli Ho pocut, „nepotrebovali“ Jeho zázraky, nechceli od Neho nic, aj keď On im toho mohol dať premnoho a zadarmo. Co sa potom cudovať dnes? Ved my predsa nie sme väčší od Nášho Pána! A On je nám najlepším príkladom, On bol vždy hotový, pripravený každému, kto to potreboval, pomôcť. A ako povedal pastor i my sme a budeme vždy pripravení, hotoví ísť na každú misiu aj tam, kde nebudú chcieť pocut Božie slovo a upchajú si uši, aby „náhodou“ nedostali vieru z pocutia Slova. A možno by bol pastor pokračoval v tejto téme a po slovensky i naďalej, keby do miestnosti nevošiel jeden maarský

Popri slovenskej Biblii sme mali so sebou aj ma arskú Bibliu

Ubytovali sme sa v penzióne Holdfény

záujemca. Ako sa tam zrazu v sále objavil, práve jeden clovek, ktorého sme si vymodlili, potešilo nás, bolo to pre nás zázračné. Neskôr sme sa v rozhovore s ním dozvedeli, že je riaditeľom Kultúrneho domu a chcel vedieť, o com tu beží rec. A veľmi sa mu to pácilo. Dokonca nás vyzval, aby sme sem prišli

opäť, lebo to, co on v ten vecer videl a pocul, by mali pocut všetci Encsania. Hned ako sa posadil, pastor prešiel na madarcinu. V nasledujúcich vetách sme sa všetci dozvedeli, že i v Noemovom korábe boli zachránení len ôsmi ludia z celého sveta, ostatní nemali záujem. A pritom od nás náš Boh ocakáva len

jedno, aby mohol zasiahnuť do nášho života a konat, prijať Jeho Slovo, lebo v Nom je sila uzdravenia, spasenia – v Nom je život! Božie slová nie sú prázdne písmená, sú Duch a sú život (Ján 6,63). Z Božích slov pramení Duch Boží, ktorý je schopný dotknúť sa nás a oživiť nás. Slovo musí prísť k cloveku, v Nom je moc, život i spasenie. V už spomenutom príbehu o poviazanom chlapcovi a jeho nešťastnom otcovi je popísaný stav - život cloveka, ktorý ešte nespoznal Ježiša: zo dna na den vyschýna ako ten nemý, hluchý chlapec. „Ale tak, ako Boh zmenil život toho chlapca, tak dokáže zmeniť aj tvoj život. Keď ta naplní Boží Duch svojou mocou, silou, vtedy cítiš, že vychádza z teba život, radosť, prichádzajú riešenia. A na to treba len jedno, prísť k Ježišovi, ktorý tu je. A potom tvoj život bude ako život cloveka opísaný v 1.Žalme.“..“bude ako strom

Už majú v múzeu aj slovenskú Bibliu

Múzeum Biblie v Gönczi

Pred sochou Gáspara Károlyiho

zasadený nad potokmi vody, ktorý dáva svoje ovocie svojim časom, a ktorého list nevädne, a všetko, cokolvek bude robiť, podarí sa mu.“

Na konci nášho misijného zhromaždenia ešte tí, ktorí potrebovali Boží dotyk – uzdravenie, oslobodenie, posilnenie či povzbudenie, prišli dopredu a prijali to všetko od nášho Pána Ježiša, ktorý tam bol prítomný (lebo, kde sa 2-3 zídu v Jeho mene, tam je v strede On (Mt.18,20) a prisľúbil, že bude s nami až do skončenia sveta (Mt.28,20), skrze vkladanie rúk nášho pastora.

Vecer sme nadalej trávili príjemne – pri spoločnej večeri v reštaurácii hotela Holdfény panzió v obci Forró, kde sme boli ubytovaní. Dostali sme výborný fazulový guláš v troch variáciách a ráno sme mali chutné, pestré ranajky. Prežili sme opäť, bratia i sestry, krásne

spoločné chvíle i pri večeri i pri ranajkách a aj v sobotu na výlete. Najprv sme si v neďalekom Gönczi pozreli Múzeum Biblie, kde sú vystavené mnohé vydania

Biblie v rôznych jazykoch a nejaké umelecké pamiatky. Tá najzaujímavejšia a najväčšia je prvá staromadarsky písaná Biblia, ktorú preložil Károlyi Gáspár. Nás, samozrejme, zaujímala tá časť múzea, ktorá sa venovala práve Božiemu Slovu v rôznych prevedeniach a v rozličných časových etapách. Vo výkladnej skrini, kde mali rozložených niekoľko Biblií vo všetkých jazykoch, však v slovenčine nemali, preto sme im podarovali jednu našu Bibliu – preklad profesora Roháčka z pôvodných jazykov. Dnes sa tam vyníma a my máme radosť, že práve my sme im ju tam vložili. Po návšteve múzea sme vypochoďovali na zrúcaninu hradu Boldogkovár a prešli zasneženými cestickami jeho pozostatkov. Pred večerom sme sa vrátili domov a verím, že každý z nás v srdci s očakávaniami, že nasledujúce misijné ťaženie sa stretne s väčším záujmom po nami ponúkanej Pánovej dobrej zvesti. Modlíme sa za to, Hallelujah!

Ing. Olívia Illárová

Prechádzka hradom

Pod hradom Boldogk vár